

RADAR EMPRESARIAL

Daniel Faura

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE CENSORS JURATS DE COMPTES DE CATALUNYA

XAVIER GRAU
BARCELONA

És professor mercantil, llicenciat en direcció i administració d'empreses i també en dret. Daniel Faura té una llarga trajectòria en el món de l'auditoria, la comptabilitat i l'administració i des de l'any 2010 presideix el Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya.

Com valora el sector la nova llei d'auditoria de comptes?

Es va aprovar aquest any en transposició de la directiva europea, però sense el consens del sector. Això ha provocat que la llei no compleixi les expectatives del regulador europeu, que eren millorar la qualitat, obrir el mercat a més firmes i homogeneïtzar la pràctica a Europa. Hi havia temps fins al juny del 2016 però com que el govern no es va esperar a veure què es feia a Europa s'han agafat determinats camins que fan impossible l'harmonització. Pel que fa a la concentració al sector, la directiva obria la porta a limitar el contracte per a les entitats d'interès públic a deu anys, ampliables a 24 si es feia amb coauditoria. Això hauria donat entrada a petites firmes, però aquí es va optar per una fórmula de deu anys ampliables a 14, i això no ajuda a obrir el sector. Ara hi ha concentració, sobretot en l'auditoria a les companyies cotitzades.

I la qualitat de l'auditoria?

En el model d'informe comencem a donar resposta a les expectatives dels usuaris sobre informacions que fins ara no incloem, com l'opinió sobre la gestió de riscos i les estratègies de futur. Haurem d'auditar no només els números, sinó també la lletra.

¿Això ajuda a una auditoria més preventiva per evitar fraus?

Evidentment. És la gran finalitat de l'auditoria. El que sí que millora la nova llei és la limitació de la feina de consultoria que pot fer una firma per a una empresa a la qual audita. Aquesta limitació reforça la independència.

Durant la crisi han esclatat diversos casos de frau i s'ha assenyalat als auditors. Quina culpa en tenen?

L'objectiu de l'auditoria no és detectar el frau, és opinar sobre uns comptes que els responsables de les empreses preparen i aproven i sobre si responen a la realitat de l'empresa en una data determinada. És així que es verifica si la informació és raonable, no si és exacta. Així només podem detectar una part de fraus, però no tots. Quan es vol detectar un frau no s'ha d'encarregar una auditoria, és una feina diferent que la que pot fer l'auditor i amb més profunditat.

¿La llei de societats i el codi de bon govern ajuden l'auditor?

Tot el que sigui reforçar els controls

“L'objectiu de l'auditoria no és detectar el frau”

RUTH MARIGOT

Entitat: Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya
Nombre de col·legiats: 1.450
Sector: Auditoria
Seu: Barcelona
Any de fundació: 1995 per una llei del Parlament

Legislació “La nova llei no compleix les expectatives”
Concentració “La norma no obre el sector ni l'harmonitza amb Europa”
Corrupció “Falta control a escala local”

interns (a les empreses) ajuda l'auditor. Aquestes reaccions legislatives que hi ha hagut segur que reforcen el control intern i limiten la possibilitat que hi hagi irregularitats. Però la condició humana és tan imaginativa que anirà superant tot el que faci el regulador. El més important és la independència dels òrgans interns de control a les empreses. Quan comencem a fer informes integrats s'entrarà més en temes de responsabilitat, podrem millorar molt la qualitat de la informació, que deixarà de ser només financera.

¿Això obligarà a canviar la professió i s'hi hauran d'integrar advocats, mediambientalistes i altres professionals?

Es cert. La professió no serà com era i caldrà gent de diverses disciplines.

Els fraus també han afectat molt l'administració. ¿S'hi pot fer alguna cosa des del sector?

Hi ha unes propostes, que compartim, que són la despolitització d'òrgans de control i supervisió. Això és clau. També que es limiti l'aforament dels polítics, l'obligació de publicar els estats auditats dels partits i les seves fundacions, tot això ajudaria. Però hi ha un aspecte important. En el sector públic hi ha dos tipus de control: l'intern i l'extern. L'intern el fan els interventors, l'extern el Tribunal de Comptes i la Sindicatura de Comptes. La fiscalització externa a l'Estat i a la Generalitat es fa, però hi ha una gran mancança a escala local, perquè no es fiscalitza en profunditat cada ajuntament.

I què es pot fer als ajuntaments?

Nosaltres hem proposat que a partir d'unes determinades dimensions, per exemple, més de 5.000 habitants, s'obligui a fer una auditoria externa, que podrien fer empreses controlades per un òrgan plural del qual podrien formar part la Sindicatura de Comptes, la Federació i l'Associació de Municipis, i els professionals de l'auditoria.

La proposta ha sigut ben rebuda?

Només hem rebut una resposta, de Democràcia i Llibertat, que va dir que l'assumia. Però sí que hem analitzat els programes dels quatre partits d'àmbit estatal que es van presentar a les últimes eleccions a veure què plantejaven d'auditoria a escala local. Cap d'ells incloïa res. En altres països europeus es fa. Per exemple, a Portugal la *troïca* va obligar a auditar els ajuntaments.

Estan prou formats els auditors?

El Col·legi dona la formació continuada. Però és curiós que l'auditoria sigui una assignatura optativa per als estudiants d'administració i direcció d'empreses i d'economia, quan és una de les principals sortides professionals que tenen. L'auditoria i el control de gestió haurien de ser assignatures més troncales.